

Foto: OLLE STRÖM

Tvåorna har lärt sig att väga och mäta. Fröken Gun Tillmar och Jenny ser på när Helén väger Ellinor på en badrumsvåg. Roger står beredd i bakgrunden att anteckna vikten

En viktig dag för Malexander

Tjugo barn har gått i Malexanders skola i vinter. I går slutade tio av dem för gott. De gick ut sexan för att börja sjuan i Boxholm till hösten.

Skolavslutningen i Malexander är lite gammaldags. Och när hälften av barnen försvinner blir det extra högtidligt.

Mammor, pappor, syskon och andra

passade på att lyssna när ettorna visade att de lärt sig läsa och sexorna visade att de hittar på kartan.

Så tågade man till kyrkan och sjöng Den blomstertid nu kommer.

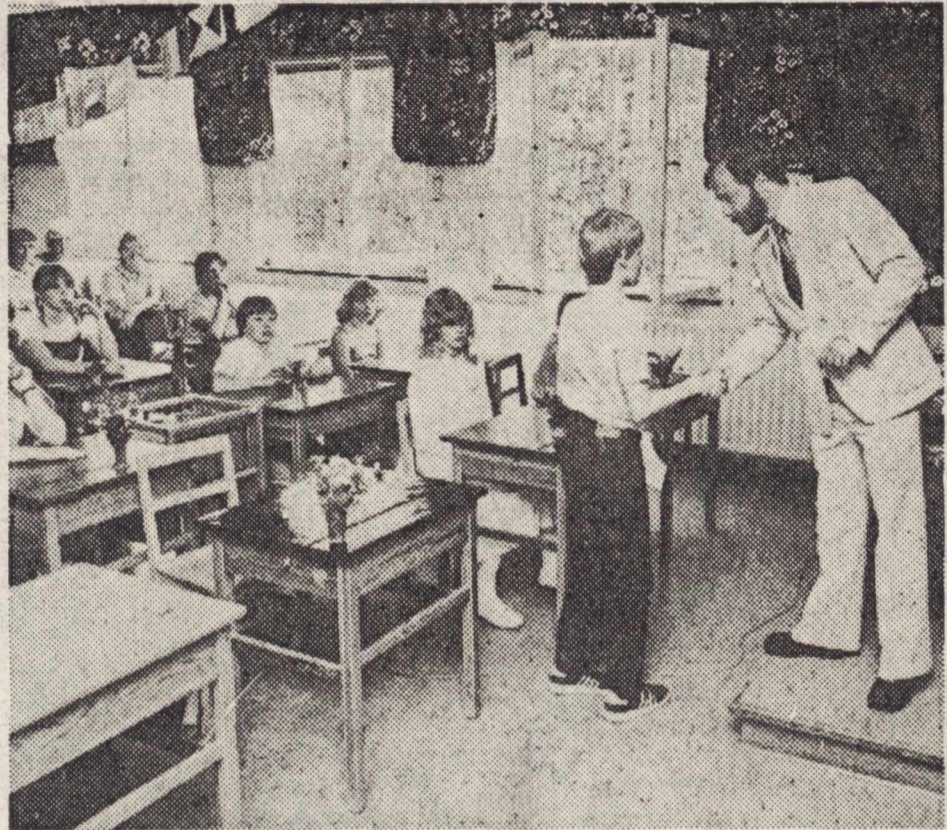
Det var en dag att minnas.

SIDAN TRE

'Den blomstertid nu kommer...'

Här kommer hela Malexanders skola, med Magnus Gunnarsson i spetsen, tågande på väg till avslutningen i kyrkan

— Tack för de här åren, sade magister Eje Hermansson och tog högtidligt var och en i stora klassen i hand. Nästa år går tre barn av 13 kvar i klassen

12/6 1982

Examen i Malexander:

Tio av tjugo slutar för gott

Hela skolan i Malexander tågade över kyrkogården till kyrkan invid Sommen. Magnus Gunnarsson gick i spetsen med fanan. Efter honom kom magister Eje Hermansson, resten av de tjugo eleverna, fröken Gun Tillmar och pappor och mammor, syskon och lekisbarn och många andra.

Skolavslutningen i Malexander gick i gamla fotspår. Examenförhör i klassrummen, andakt i kyrkan och kaffe efteråt, precis som det brukar.

Lite speciellt

Ändå var denna avslutning lite speciell. Tio av de tjugo eleverna gick ut sexan och försvinner härmed. De får åka till Boxholm till hösten. Kvar på mellanstadiet blir tre barn.

Och visst märktes det allvar som stunden gav. Magister Eje var högtidlig och lite rörd. Han hade förstås inga betyg att dela ut, han fick nöja sig med att lämna meddelanden om när höstterminen börjar.

Ta i hand

— Ni får komma fram en och en så jag får ta er i hand ordentligt, sa han.

Och så kom Inge, G:son, Nylund, Sköld och Marina i tur och ordning.

— Tack för de här åren, nästan viskade magister Eje och barnen glömde att se honom i ögonen, lite generade av stundens allvar.

— Skall jag komma också? frågade Bo, en av de få som blir kvar till hösten.

Lisette, Fredrik, Nina, Lasse,

— Fröken, jag kan! I lilla klassen var det förhör på gammalt vis på examensdagen. Mammor och mostrar, morfäder, pappor, syskon och många andra hörde på

Sussi och Magnus fick också gå fram och trycka magisterns hand.

Gammaldags vis

Dessförinnan var det förhör på gammaldags vis.

— Stenhårt, sa fröken Gun att det skulle vara, men det tog nog ingen så allvarligt.

Ettorna visade att de lärt sig läsa. Tvåorna fick väga och mäta några frivilliga personer och sedan addera. Men det var lite ont om frivilliga. Till slut sa fröken:

— Ni får beordra vem ni vill.

— Farfar, ropade Helén och så fick farfar sitt huvudomfång fastställt.

Smörbollar

Märta Palm i bespisningen blev vägd på en badrumsvåg och det blev även Ellinor, Jenny och lilla Ingrid. 112 kg fick Roger och Helén ihop det till efter lite kluddande och sud-dande som hör en småpirrig examen till.

Bänkarna var smyckade med

blommor av alla de slag. Magistern själv hade ett fång smörbollar. Fönstren stod öppna för skogens doft och solen sken in i klassrummen.

I kyrkan väntade kyrkoherde em Börje Bruzaeus, vitklädd denna glädjedag, på tåget från skolan. Den blomstertid nu kommer ekade orgeln under kyrksalens himmelsblå trävalv. Men ute var himlen blåare och klarare ändå.

Text: GERD MELLBERG

Foto: OLLE STRÖM